

શ્રી જૈન પ્રબોધ પુસ્તક.

૨૮૬૫

જેમાં પુરાના મહા પડીત નિત્યલાભજી માહારાજ
કૃત્ય ચોવીશી સ્તવન ઉત્તમ રાગથી ભરપુર જે જીની
વરશ ૩૦૦ ની પ્રત ઉપરથી.

વળી

તે સાથે ચોવીશી ચૈત્યવંદન જેમાં તીર્થ કરના નામ, હામ,
માતા, પીતા, લંચન, ગણધર, કાયા, પ્રમાણ, આયુષ્ય
આંતરા ઇત્યાદી ઇત્યાદી સમાવેશ કીધા છે.

ઉપરાંત

રશીલી રાગ રાણીઆથી તૈયાર કીધેલાં પરચુરણ સ્તવનો.

વળી

જૈન ધર્મનું કુંકમાં વર્ણન અને નીતીથી પાલવા વિરો
દોહરો છપ્યા વીગરે

રસનાર

ભાવશાર હરકીરાનંદાસ હરજીવનદાસ મુખ્યાઈવાસા
એએએ.

જૈન ધર્મના શોખાનોને વાસ્તે
છપાવી પ્રસીદ્ધ કીધું છે.

મુખ્યધ

ગુજરાત પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ

સવત ૧૯૪૨

કીંમત ૨ આના.

આ પુસ્તક પ્રસિદ્ધ કરવાનો હક છપાવનારે રાખેલો છે તે સને
 ૧૮૬૭ ના આક્ટ ૨૫ તથા સને ૧૮૪૭ ના આક્ટ ૨૦ મુજબ
 રજીસ્ટર કરાવેલું છે વાસ્તે આ પુસ્તક હમારો રજા રીવાજે છપસે
 અથવા છપાવસે તથા આ પુસ્તક હમારો સહી તથા રીક્ષા બીનાન
 બેચાનુ લેશે તેના ઉપર કાયદા પ્રમાણે ઇલાજ લેવામાં આવશે.

લાં હરકીશનદાસ હરજીવનદાસ

શ્રી જૈન પ્રબોધ પુસ્તક.

દોહરો ૧ લો.

તિર્થંકર ચોવીસનાં, નામ ઠામ ને ગામ;	
માત પોતા ને આંતરાં, કાયા ધનુષ્ય પ્રમાણ.	૧
લઞ્ઞનને ગણધર વણી, જન આયુષ્ય જાણ;	
જૈત્યવંદનમાં વરણવ્યા, જસ ગુણ અલોરામ.	૨
સ્તવનો ચોવીશીનાં, લખ્યાં છે મન રંગ;	
રાગ રાગણી ખુશ છે, વાંચો જુવો સજ્જન.	૩
દોહરા ને છાપ્યા સહી, નીતી તણા ભંડાર;	
જૈન પ્રબોધમાં વરણવ્યા, હરકીશન કહે સાર.	૪

છપ્પો ૧ લો.

સમરી સારદા માત, જૈનનો બોધજ આપું;	
કવીઓને પરણામ, જીવની માફજ માયુ.	૧
કવિતા હું જાણું નહીં, કરવા મનલલયાય;	
કપ્પલ કરજો સરવ, કરું છું ગરવ શિવાય.	૨
દાસ છજી કવીઓ તણો, જ્ઞાનીનો તાબેદાર છું;	
વીનતી માહરી માનજો, શ્રાવક હરકીશન છું.	૩

છપ્પો ૨ જો.

ગુણીઅલ સુરત શેહેર, નજીકમાં ગામ છેવાટે;	
ગ્રામ નામ કઠોર, સુંબઝ વસુ ધંધા માટે.	૧
બાહારકોટ કહેવાય, બોધવાટે રહું છું પ્રીતે;	
જૈન ધરમનો સોખ, ધરું છું રૂડી રીતે.	૨

જાતનો ભાવસાર છર્ષિ, શેવક શ્રાવક જનનો;
હરકીશન મુજ નામ છે, સુત હરજીવનદાસનો.

૩

છપ્પો ૩ જો.

ખટ દરસણુ કે'વાએ, પંથ ઝાઝા દુનીઆમાં;

ધર્મ તણી કરે ખોદ, સમજવો પુર દિવાનો.

૧

જોડને જોવો સંગ, રંગ તેહનામાં તેવો;

જોને જોવો ખોધ, અહે તે સમજી મેવો.

૨

ફરતું ઠામે ઠામ, સમજવા રૂકી રીતે;

કહે હરકીશન દાસ, રૂચે મન પાળો પ્રીતે.

૩

છપ્પો ૪ થો.

અતીશય કર્યો વિચાર, ફરીને ઠામે ઠામે;

નહી લાધ્યો કીનાર, મન માહારૂ નહી ઝામે.

૧

ખુબ કરવી તપાસ, પોતાના મનની સાથે;

કરી લેવો ક્યાસ, ગુણીજન આપને હાથે.

૨

દાન શીયલ તપ ભાવના, ધર્મના ધોરી વાટ છે;

કહે હરકીશન દાસ બાકી, સઘલે મોટા હાટ છે.

૩

છપ્પો ૫ મો.

શ્રાવક કુળમાં ઉપજી, સમજ્યા નહીં કંઈ સાર;

જેન ધર્મ શું ચીજ છે, પરખ્યો નહીં લગાર.

૧

ઢાણુ તીર્થંકર દેવ છે, ઢાણુ છે સિદ્ધ ભગવાન;

સાધુ સાધવી ઢાણુ છે, સમજ્યા નહીં નાદાન.

૨

સમજ્યા વીણુ ડાહાપણુ કરે, કહે છું શ્રાવક જન.

મુરખનો શીરદાર તે, કહે છે હરકીશન.

૩

છપ્પો ૬ ઠો.

તીર્થંકર ચોવીસ છે, ચકવર્તી છે ખાર;
 વાસુદેવ પ્રતિવાસુદેવ નવ નવ, કહ્યા એક
 ચોવીસીમેં સાર. ૧

સાધુ સાધવી સમજવા, જે પંચ માહાવ્રત સહીત;
 માયા મમતા છે નહીં, કંચન કામની રહીત. ૨
 શીઘ્ર ભગવંત અનંત છે, થયા વળી હવે થાશે.
 મુત્ર શીઘ્રાંતે વરણ્યા, કહે હરકીશન દાસે. ૩

છપ્પો ૭ મો

અનંતી ચોવીસી થઇ ગઈ, વળી થશે નીરધાર;
 લખ ચોરાસી જીવ જોનીમાં, જીવ જમે છે સાર. ૧
 અષ્ટકરમ વળગી રહ્યાં, વળગ્યા જીવની સાથ;
 કર્મ જ્યારે એ છુટશે, મુગ્ધી આવે હાથ. ૨
 દાન સીયળ તપ ભાવના, કરે રાખી મન પ્રીત;
 કહે હરકીશન દાસ એ તો, મોક્ષ જવાની રીત ૩

છપ્પો ૮ મો

દાન દેવું સુપાત્રને, તો દાન દીધું પરમાણુ;
 કુપાત્રને કર ચડે, કરે જીવોની હાણુ. ૧
 દામ ગયો ઢીંમર કને, તો બેસી ગુંથે જાળ;
 જીવ હંસ્યા કરવા ભણી, તે જાણે તતકાળ ૨
 દાન દેનારને દોષ છે, સદેહ નહીં લગાર;
 કહે હરકીશન દાસ આપો, પાત્ર જોઈને સાર ૩

છપ્પો ૯ મો

સીયળ પાળો પ્રેમથી, વડો સીયળ મહીમાય;

ખટ દરસણમાં વરણુઓ, શ્રેષ્ઠ સીયળ કહેવાય. ૧
 વીણુ સીયલ નર નારીનું, નહીં જગતમેં માન;
 વીશ્વાસ ઠાઈ કરે નહી, પામે બહુ અપમાન. ૨
 વીણુ આંકે મીઠા પડે, તેમ સીયળ વીના તપશ્યાય;
 કહે હરકીશન દાસ એ તો, સરવાળે ન ગણાય. ૩

છપો ૧૦ મો

તપસ્યા કરો હીંમત થકી, ખાઈ બાધ સઉ સુર;
 પુન્ય થાશે અતી ઘણાં, કર્મ થશે ચક્યુર. ૧
 સુખ ભોગવ્યાં અતી ઘણાં, જીવ અનંતી વાર;
 દુઃખ વેઠ્યાં નરકનાં, મળ્યાં નહીય લગાર. ૨
 કાયા કામ આવે નહી, પુન્ય આવશે સાથ;
 મન મારવું આપણું, કહે હરકીશન છે હાથ. ૩

છપો ૧૧ મો

ભાવના ભાવો હેતથી, પ્રીત કરો પ્રભુ સાથ;
 મનુષ્ય જનમ લેખે કરો, રતન આંબું છે હાથ; ૧
 વેપાર ધંધા અતી કર્યા, જીવ અનંતી વાર;
 તોટામાં ફસદ રથા, લખ ચોરાસીમાં સાર. ૨
 લેણુ દેણુ ચલાવ તું, શ્રી અરોહંતની સાથ;
 કહે હરકીશન દાસ ધરો સઉ, માળા પ્રભુની હાથ. ૩

છપો ૧૨ મો.

કોધી નર કે નાર, ભઈ સહુ અંધા બણો;
 કોધ તણે વસ થાય, તેહ જન ખુની પ્રમાણો. ૧
 કોધે લક્ષ્મી બય, કોધે મુકતી નાસે;
 કોધી ખુખ કુટાએ, સદ્ગુણ નાવે પાસે. ૨

ક્રોધ તજે સમતા ધરો; સમતા સુખનું મુખ છે;
કહે હરકીશન દાસ ક્રોધીનું, નીશ્યે નીચું કુળ છે ૨
છપ્પો ૧૩ મો.

માન તજે સહ માનવી, માને માહાત્મ ધટે છે;
માને મુકતી દુર, માનથી ઇજ્જત હટે છે. ૧
માની નર કે નાર, માનથી ખુબ ચટે છે;
આખરે પસતાય, ચડીને ફરી પડે છે. ૨
માન અલાવી માનવી, સુખ સાહેબી ખુબ લહે;
કહે હરકીશન દાસ નીજ ધર, જ્ઞાન લક્ષ્મી સદા રહે. ૩

છપ્પો ૧૪ મો.

માયા દુઃખનું મુળ, માયા કલંક ચડાવે;
ગહિતમ જેવા સ્વામી, કેવલ પાસ ન આવે. ૧
માયા મુકતી દૂર, માયા મુળી ચડાવે;
માયા કરે ઇજ્જત, માયા રટણ કરાવે. ૨
માયા તજેલ માનવી, મન ધારયું તે તો કરે;
કહે હરકીશન દાસ નીશ્યે, મોક્ષ નારી તે વરે. ૩

છપ્પો ૧૫ મો.

લોભે લક્ષણ બંધ, લોભે ગરથ ગમાવે;
લોભી ખુબ પીટાય, લોભી હાથ બંધાવે. ૧
લોભે લક્ષ્મી નાસ, લોભે મુકતી નાવે.
લોભે મન લલચાય, લોભથી ખત્તા ખાવે. ૨
લોભી થયો જે જીવડો, આખરે પસતાય છે;
કહે હરકીશન દાસ પાછત, જર હાટે વેચાય છે. ૩

છાપો ૧૬ મો

પુરૂષ તને પર નાર, નાર તને પુરૂષ પરાયો;	
જીવતાં જોખમ થાય, ધર્મનો ઉખડે પાયો.	૧
આ ભવને પરભવ, દુખનાં વાદલ જાણો;	
લોક કરે ક્રીટકાર, અધ્યા તું શાનો સ્થાણો.	૨
છીનાલ હોજે રૂપવાન, ખાસકાં તેહને મારો;	
હરકીશન સીયલવંતીને, રૂપ નહીં પણ પગે પડો.	૩

દોહરો ૨ નો.

જીવો વરતતા કાળમાં, પુરૂષ સ્ત્રીઓ સાર;	
જીવ જીવવા બહુ જગે, જોયા મેં નીરધાર.	૧
કારણ તેહનું એજ છે, બાળ લગ્નનું ભાઈ;	
જીવ એક મેક તણો, મલી સકે એ નવાઈ.	૨
પુરવ કાલમાં બહુ હતે, ઈચ્છાવરનો રીવાજ;	
વીધા અબ્યાસ વળી, સ્ત્રીઓને કાજ.	૩
જીગતે જોડું મળી જતું, સ્ત્રી પતીનું સાર;	
શીયળ પાળતા રંગથી, સ્ત્રી વળી ભરથાર.	૪
બાળ લગ્નનો હવે થકી, ઝટ કરો અટકાવ;	
હરકીશન કહે પામશો, વડો શીયળનો લાવ.	૫

દોહરો ૩ નો.

પરનારી નાગનસેં ખુરી, પંચ ઠોરસેં ખાએ;	
અન્ય ઉદક ભાવે નહીં, ચીત્તમાં હાએ હાએ.	૧
ધન ઘટે જોખન ઘટે, પત પંચોમેં જાય;	
જીવતાં ખાવે કાળજાં, મુવે નરક લે જાય.	૨

દોહરો ૪ થો.

પરનર જોવો પારધી, નાખે સ્નેહનો પાસ;
 માન ઘટે સહુ લોકમાં, પ્રીય સખી કરે ન વીસવાસ. ૧
 શીયળ વિનાની નારીઓ, નહી પ્રીય પ્રીતમ પર મન.
 તે પાશાણુની પુતળી, કહે છે હરકીશન. ૨

દોહરો ૫ મો.

અભણ કદુપો હોએ, કદાપી પતિ પોતાનો;
 બેહેરો લુલો હોએ, તોએ પણ ઈશ્વર જાણો. ૧
 આંધળો પાંગળો બોખડો, હોએ સુખ કે દુઃખ;
 શેવે પતીવ્રતા સમજવી, જે નહાળે પ્રભાતે મુખ. ૨
 કરમ તણા સ્વભાવથી, સઘલું મલે છે બાઈ;
 માત પીતા કે પતિ કહો, ભાઈ વલી ભોજાઈ. ૩
 કર્યાં કરમ જે આપણે, ભોગવવાં પડે આપ;
 કરશું તેવાં પામશું, કાંઠાં પુન્ય કે પાપ. ૪
 પતી પરહરે આપનો, નરકે જશે તતકાળ;
 હરકીશન કહે સમજવી, તે છમકતી છીનાલ. ૫

દોહરો ૬ ઠો.

કામી નર કે નારીઓ, દેખત અંધા હોય;
 જર બુધ્ધીમાં ભટકતા, નીંદ્રા પોતાની ખોય ૧
 લાજ મર્યાદા મુકી કરી, ભટકે ઠામો ઠામ;
 અન્ય ઊદક ભાવે નહી, કરેજ કુડાં કામ. ૨
 આવીશ નહીં તું આંગણે, હાંકી કહાડે સર્વ;
 તો પણ લાજ તેહને નહી, મનમાં રાખે ગર્વ. ૩
 કામ બંધો સુજ નહી, જે સંસારી કહેવાય;

તો ધર્મ સુજસે ક્યાં થકી, નીચ ગતીમાં જાય. ૪
 ખાઇ ખાઇઓ ભટકતા, ધર્મની કરો શોધ;
 કહે હરકીશનદાસ વાંચો, એક ચીત જૈન પ્રબોધ. ૫

દોહરો ૭ મો.

પુત્ર પુત્રીઓને બહુ, પીતા લડાવે લાડ;
 વઠે તેતો ખાલકો, આવે પીતા ઘર ધાડ. ૧
 જીવ્યા સ્વાદ શીખે ઘણાં, કંદે કાટી જાય;
 છાકે છકી જાય છોકરાં, પછી પીતા કરે હાય હાય. ૨
 જો છકી જાય છોકરી, ધારયું કરશે આપ;
 કુલદાણી તું દીકરી, પછે કહે મા ખાપ. ૩
 જો છકી જાય છોકરો, બોળે ખાપનું નામ;
 ખાવા પીવા રખડવા, કરશે કુડાં કામ. ૪
 પુત્ર પુત્રીને ઉધરતાં, આપો જૈન પ્રબોધ;
 હરકીશન કહે સુધરશે, કરી ચુક્યો બહુ શોધ. ૫

દોહરો ૮ મો.

મંત્ર જંત્ર સખ જુઠ હે, સચ મંત્ર નવકાર;
 આ ભવે સુખ જીપજે, પરભવ ઉતારે પાર. ૧

દોહરો ૯ મો.

તરણ તારણ દુઃખ નીવારણ, ભવીક જીવહીત કારણ ૧
 શ્રી નાભી નંદન જગત વંદન, નમું શ્રીનાથ નીરંજન ૨

॥ અથ શ્રી પાર્શ્વજિન સ્તવન ૧ ॥

હો મને સુધી ગયો છે મારો છેલ્લો રે લોલ. એ રાગ.

હો મને જીવી ગયા છો; પ્રજા પાસ જ રે લોલ;
 માહારા મુક્તી હો હારે, મારા મુક્તી તણા છો દાતાર
 માહારા રાજ. જીલી૦ ૧
 હો વામા દેવી માતના જયા રે, પીતા અશ્વસેન હો રા
 મા રે; મણી ધર રે, હો હારે, મણીધર લાંછન સોહાયા મા
 હારા રાજ. જીલી૦ ૨
 હો બનારથી નગરીના રાયા રે, તુને કુમઠકું ખુખ્ખ હરાયારે;
 નાગ નાગણી, હો હારે, નાગ નાગણી તે ઈંદ્ર પદ પાયા
 માહારા રાજ. જીલી૦ ૩
 હો પ્યારા દરશણુ તીહારા આપજે રે, માહારા અષ્ટ કરમ
 તું કાપજે રે;
 હરકીશન રે-હો હારે, હરકીશન વીનતી ધરજે માહારા
 રાજ. જીલી૦ ૩

॥ શ્રી પાર્શ્વજિન સ્તવન ૨ ॥

હો નંદ કુંવર તીહારા નેણા રસીલા મન બદુ ભરે,
 મન બદુ ભરે. ઝે રાગ.
 હો પાર્શ્વ પ્રજા તીહારે નેણાં રસીલે, મુને પ્યારા લાગે મુને
 પ્યારા લાગે; નીલ વરણુ તન નીરમલ સોહે, દેખો કંઝે
 સે રહે. પ્યારે કંઝેસે રહે.

શાખી

બણારસી નગરીમેં જનમીઓ, પોસ વદ દશમ શુભ વાર;
 ઝોછવ મહોઝ્છવ ચઈ રહ્યો, તીહાં તો વરત્યો જયજયકાર.
 ચઈઆં મુને પ્યારે લાગે૦ મુને૦ હો૦ ૧

શાખી

પીતા અશ્વસેન તાહરો, વંમા દેવી માય;
 લાંછન મણીધર શોભતું; ગુણ સેવક તીહારા ગાય.
 સર્ધ્યાં મુને પ્યારો લાગે મુને પ્યારા લાગે હો પા૦ ૨

શાખી

કુમઠ હરાયો નાથજી, તારયા નાગ નાગન;
 નવકાર મંત્ર દે દીઓ, પામ્યા ધરજેંદ્ર પદ આસન.
 સધ્યાં મુને પ્યારો લાગે, મુને૦ હો પાર્શ્વ૦ ૩

શાખી

સંજમ લઈ કાઉસગ કીઓ, તખ્ત રૂઠયો મેઘ રાજન;
 ધરજેંદ્ર ઉઠા લીઓ, કહે દાસ હરકીશન;
 સધ્યાં મુને હો પ્યા૦ ૪

॥ શ્રી નેમનાથજીન સ્તવન. ૩ ॥

પાતળીઆ પ્રીત કરી ક્યાં જવો, મનમોહન મંદીર આવો.
 ઐ રાગ.

પ્યારા નેમજી રે પ્રીત કરી ક્યાં જવો, મન મોહન આંગ
 જે આવો; વાલાજીરે તેરજે આવો ચાંદ્યા, નહીં સં
 સારી સુખ માહેદ્યા; મેં તો પ્રીત તમારી જણીરે, નેમ
 નુકરા થયા. છો દીલજની પાતલીયારે, એમ ન કરીએ વ
 ટે, ઠીક રહીએ પોતાને ઠાઠે. મન મોહન આંગજે આવો,
 તમે પ્રીત કરી ક્યાં જવો. પ્યારા નેમજીરે૦ ૧

બાલમજીરે આઠ તે ભવની પ્રીત, નહીં જાદવ કુલની રીત;
 નવમેં ભવજવો ક્યાં છાંડીરે, નેમ પ્રીત મેં તુમશું માંડીરે;

જાલવનાં રે છઈઆ વેહેલા આવો, તોરણથી ન પાછા જ
વો. (મન) તમે ધ્યારા નેમજીરે ૨

વાહાલાજી રે પશુડાનો સુણી પોકાર; રથ ફેરયો તોરણથી
આ વાર; સંજમ લેવા થયા તૈયાર રે, મુને સાથે દયોને
આ વાર રે, રાબુલજી રે, આવું તમારી સાથે; સંજમ આ-
પો જગનાથ. મન ૦ તમે ધ્યારા નેમજીરે ૩

સંજમ લેઈ ઝરજ સારયાં, પ્રાણી અનેક ઉગારયાં; શ્ર
હ્યારી નેમ કહેવાયારે, તીર્થંકર પદે સીધાવ્યા રે; હરકી
શનરે, કહે છે વિનતી સાર; નેમ મુજને પાર ઉતાર. મન ૦
તમે ધ્યારા ૪

॥ શ્રી ઋષભ દેવ જિન સ્તવન. ૪ ॥

મન પરદેશી રેકેરાજ મોરા મન પરદેશી રે. એ રાગ
મન મલવાને રેકે માડ મન પ્રભૂ મલવાને રે,
કર દયા પ્રભુ રે, કે સાંઈ મોરા કર દયા પ્રભુરે. મન
મલવાને રે.

શાખી

તરણ તારણ સાહેબારે, નીરંજન નીરાકાર;
નાભી નરેસર નંદનો, મુને ભવથી પાર ઉતાર.
મેહર કર પ્રભુજી રે, કે મુજ પર મેહર કર પ્રભુ રે;
કર દયા—પ્રભુ રે કે સાંઈ મન ૦ ૧

શાખી

મરદેવા માતા તણા રે, લાડકવાયા લાલ;
સુખ અનંતો તું લહ્યો રે, સેવકને કંઈ આલ.
દીલ ખોલકે રે; પ્રભુજી મુસે દીલ ખોલકે રે;

કર દયા કે—સાંધ મન૦

૨

શાખી

બાલપણે આપણ એકઠાં રે, કરતાં નવ નવા ખેલ;
મુજને છોડી પ્રભુ એકલો રે, કરે તું શીવપુર સેહેલ
બોલા લે જલદી રે, સાંધ મુને બોલા લે જલદી રે;
કર દયા કે સાંધ મન૦

૩

શાખી.

નરક ત્રીજંચમાં એકઠાં રે, સહ્યા દુઃખ અનંત;
દેવ વીમાનમાં સુખ લહ્યારે; કહું છું તે પણ અનંત.
રહી ગયો હું રે, લટકતો પ્રભુ રહી ગયો છઉં;
કર દયા કે—સાંધ મન૦

૪

શાખી.

ઝાલંભડા સુણી માહારારે, પ્રભુ દ્વેશ ન કરશે લગાર;
હરકીશન કહે સાહેબા રે, મુને જલદી પાર ઉતાર.
લખચોરાશીનારે, પ્રભુ મોરા ફેરા અખ તું ટાળ.
કર દયા કે—સાંધ મન મળવાનેરે૦

૫

॥ શ્રી મહાવીર સ્વામીનું સ્તવન ॥ ૫ ॥

ઐરી ગુધ્યાં લયક લયક ચલત મોહન આવે, ઐ રાગ.
ઈંદ્રાણી સભિ ભિમંગ ભિમંગ જીન ગુણુ ગાવે,
ઈમજીંમ ઇમજીંમ કરત કરતાં જન્મ મહોત્સવ આવે.
ઈંદ્રાણી. ૧

અદંગ તાલ તનનનન ગોખા ધંટા ખાજે;
તખ દેવ દેવી ઝટપટ ઝટ પ્રભુ ધરે આવે. ધંદ્રા૦ ૨
મેરૂ શીખરે ઝાછવ મોહત્સવ કરી કરી નવડાવે;
હરકીશન કહે બહુ તમે જીવો ઈંદ્ર મુખ એમ કહે. ૩

॥ અથ શ્રીનેમનાથ જિન સ્તવના ૬ ॥

મોહોલે પધારો માહારાજ મણીધર મોહોલે પધારો;

॥ ઐ રાગ ॥

વેહેલા પધારોને નાથ રે તમે વેહેલા પધારો,

રદઅ કાંપે છે આજ રે તમે વેહેલા પધારો;

રાબુલ જીવે છે વાટ રે તમે વેહેલા પધારો,

મુંકાને મનની આંટ રે, તમે વેહેલા પધારો;

સાખી

જદવ કુલની રીતથી, આઁયા તોરણ નેમ કુમાર;

રાબુલ પ્રણા કારણે, ત્યાં પશુકાનો આઁયો પોકાર રે. ત૦ ૧

સાખી

ઝટપટ રથ તો વાલીઓ, નહી પરણું હવે નાર;

સમજાવ્યા સમજે નહી, જીવ દયાના પાલણુદાર રે. તમે ૨

સાખી.

રાબુલ કરગરી કરે વીનતી, સુણે! સુણે! પ્રાણાધાર;

એમ ઝરવું ધટે નહી, નહી રીત એ જદવ કુમાર રે. તમે ૩

સાખી

આડ લવો પીઉ વહી ગયા જીગતે જોડે સાથ;

નવમે લવ કયમ રીશ કરો, તમે સાંભલો પ્રાણનાથ રે. ત૦ ૪

સાખી

બ્રહ્મચારી નેમજી, લીઓ સંજમ તતકાળ;

સંજમતી પ્રણ હાથથી, આદર્યો સંજમ શણગાર રે. ત૦ ૫

સાખી

એપન દીન તપસ્યા કરી, પ્રણ પામ્યા કેવળ જ્ઞાન;

સંજમતી શીવ સુખ લહે, કહેઠાસહરંકીશન જાણુ રે. તમે ૬

॥ અથ માહાવીર સ્વામીનું સ્તવન ॥ ૭ ॥

॥ મોહોલે પધારો માહારાજ રે એ રાગ ॥

માતા ત્રીસલા નંદ કુમાર, નમે નમો નીત્ય નીત્યે;
પાંમસો શીવ વીલાસ, ભજે ભજે એકજ ચીત્યે,
સુણો સુણો આતમરામ, કહું છું પ્રીતે પ્રીતે,
વીર માર્ગ છે હત્યમ ચીજ, અમુદ્ય રતનની રીતે.

સાખી

સૌધર્મ ઈંદ્રે સભા માંહિ, કહ્યું નહી ખજ વીર સમાન;
સજી સુર હા હા કહી રહ્યા, મીથ્યાત એક કહે નહી એ
પ્રમાણુરે. નમો નીત્ય નીત્યે ૧

સાખી

વીર પ્રભુ કીડા ખેલતાં, ત્યાં આગ્યો તે સુર;
લધુ ખાલક રૂપ કરી, ખીવડાવા લાગ્યો ભરપુર રે. નં ૨

સાખી

વીર પ્રભુ મન શમજ્યા, નહી ખાલક પણ કોઈ સુર;
મુજખજ જેવા આવીયો, મારી મુઠી કીયો ચક્રચુર રે નં ૩

સાખી

પાયે પડી દેવે કહ્યું, નહી પ્રભુ કોઈ તુજ તુલ્ય;
કહે હરકાશન જૈનધર્મનું, નહી હોએ જગતમે મુલ્ય રે નં ૪

॥ અથ શ્રી ચોવીશ તિર્થંકર ભગવાનનાં ચૈત્યવંદન
તથા ચોવીસી સ્તવન લિખ્યતે ॥

॥ અથ શ્રી ઋષભ દેવ સ્વામીનું ચૈત્યવંદન ॥

॥ પ્રથમ જિન યુગાદિ દેવ, કંચન મય કાયા ॥

જૃષભ લંઘન વનીતા વસે, મરૂદેવી માયા ॥ ૧

નાભી નરેસર નંદનો, ધનુષ્ય પાંચસેં કાયા ॥

ચૌરાસી લક્ષ પૂર્વ તણું, જિન ભોગવી આયા ॥ ૨

ચૌરાસી ગણધર થાપી એ, પામ્યા પદ નિરવાણુ ॥

પંચાસ લક્ષ કોડિ સાગર તણું, જિન કહે અંતર માન ॥ ૩

॥ અથ શ્રી ઋષભદેવ સ્વામીનું સ્તવન ॥

વૃંદાવનમેં કાન કુંવર જી, રાધાને મન ભાવી રે ॥ એદેશી ॥

આદી જિનેશર વિનતી હમારી, સાંભલ મોરા સ્વામીરે ॥

મરૂદેવીના નંદન વાલા, અરજ કરું સીરનામી રે ॥ આળા ૧

નાભી રાયા કુલ હંસલો રે, નગરી વિનતાનો રાજ રે ॥

વંશ ઈક્ષાંગે શોભતો રે, શેવે સુર નર ગ્રાબરે ॥ આળા ૨

મુરતી રૂપ અનોપમ દેખી, ભગતી બાંધ્યા પ્રેમરે ॥

આસંગા પ્રભૂ જી શું માંડ્યા, જલધર આતક જમરે ॥ આળા ૩

પ્રભૂ જીથી અલગા નવિ રહીશું, વંછીત માંગી લઈશું રે ॥

જન્મ મરણુ ભયદૂર નિવારી, શિવ સુખ તાલી દઈશું

રે ॥ આળા ૪

પ્રભૂ જી વિના કોણુ લાડ લડાવે, ભવના તાપ સમાવેરે ॥

સહેજે સુંદર ગુણ પ્રભૂ જીના, નિત્યલાભ પંડિત ગાવેરે ॥

આળા ૫ ॥ ઇતિ સ્તવનં ॥

॥ અથ શ્રી અજિત નાથ સ્વામીનું ચૈત્યવંદન ॥
 ॥ બીજ અજિત અયોદ્ધા ઠામ, ગજ લંચન બહુ ॥
 માતા વીજ્યા તાત જસ, જીતશત્રુ વખાણું ॥ ૧
 ધનુષ્ય સાઢાચારસેં, સૌવન મય તનુ વાન ॥
 બિહુતર લક્ષ પૂરવ તણું, જીવીત જસ પ્રધાન ॥ ૨
 પંચાણું ગણધર જહને, પ્રણમું બે કર બેડ ॥
 જિન કહે ખીજું અંતરૂ, ત્રીસ લક્ષ સાગર ડોડ ॥૩॥છતિ॥

॥ અથ શ્રી અજિતનાથ સ્વામીનું સ્તવન. ॥
 ॥અજિત જિનેશર સેવીએ ॥ સદ્ય મોરીરે ॥
 શ્રીરૂઆ ગરીબ નિવાજ, આઉ ગુણ ગરબીરે ॥
 ક્રુધા સમકીત આપશે ॥ સં ॥ દેશે મુગતીનું રાજ ॥
 આઉ ગુણ મોરીરે. ॥ ૧ ॥
 સરખા સરખીસાહેલડી ॥સં ॥લીધાં નિરમલ નીર ॥આઠા
 દસરબરી કંચોલડી ॥સં ॥ પહિરી નવરંગ ચીર. આં ૨
 પુજા કરે જિનજી તણી ॥સં ॥ મનમાં હરખિત થાય ॥આઠા
 ભગતી શું ભગવંતની ॥સં ॥ લલી લલી પ્રણમે પાય આં ૩
 મુરતી અતી રળીઆમણી ॥સં ॥ રૂપે ન લહુ પાર ॥આઠા
 પ્રેમ ધરીને સાહેબા ॥સં ॥ અમને પાર ઉતાર ॥આં ૪
 ગિરૂઆ સેહેજ ગુણકરો ॥સં ॥દેજ્યો લીલ વિલાસ ॥આં ૫
 નિત્યલામ પંડિત વીનવે ॥ સં ॥ પુરજ્યો મનડાની
 આસ ॥ આં ॥ ૫ ॥ છતિ ॥

॥ અથ શ્રી સંભવનાથ જિન ચૈત્યવંદન ॥
 ॥ ત્રીજ સંભવ જિણુંદ દેવ, સેના જસ માત ॥
 સાવત્રી નગરી ઘણી, જીતારી તાત. ॥ ૧ ॥
 ચારસેં ધનુષ્ય દેહમાન, તુરંગમ લંચન ॥

સોવન વાન મોહામણી, જન મન રંજન ॥ ૨ ॥

સાઠ લક્ષ પુરવ આઉખું, એકસો બે ગણધાર ॥

દસલક્ષ ઢોડી સાગર તણું, જિન કહે અંતર સાર ॥ ૩ ॥ ઈતિ ॥

॥ અથ શ્રી સંભવનાથ જિન સ્તવન. ॥

॥ જોડળીયું રળીઆમણું રે ॥ એ દેશી ॥

સંભવનાથ સોહામણારે, ત્રિભુવન નાયક દેવ ॥

ભવિઅણુ સેવજ્યો, ઇંદ્ર સરીખા જહનીરે ॥

સેવ કરે નિત્ય મેવ. ॥ ૧૦ ॥ ॥ ૧ ॥

મુરતી સુંદીર શોભતીરે, માને મોટા ભૂપ ॥ ૧૦ ॥

નયણુ કમલદલ પાંખડીરે, મોહનગારો રૂપ ॥ ૧૦ ॥ ૨ ॥

મીઠી વાણી જહનીરે, બેઠા દીયે ઉપદેશ ॥ ૧૦ ॥

સાંભળતાં સુખ ઉપજે, ન રહે દુઃખ કલવેશ ॥ ૧૦ ॥ ૩ ॥

જિન દરિશનનો લાલચોરે, મુજ મન વિશ્વાવીશ ॥ ૧૦ ॥

વંધ્યાચલ જમ હાથીયો રે, સંભાલે નિશ દીશ ॥ ૧૦ ॥ ૪ ॥

મહિર નજર ધરી પ્રેમશુરે, દેજ્યો અવિચલવાસ ॥ ૧૦ ॥

નિત્યલાભ પંડિત વીનવેરે, સફલ કરો અરદાસ ॥ ૧૦ ॥ ૫ ॥

॥ અથ શ્રી અભિનંદન જિન ચૈત્યવંદન ॥

॥ અભિનંદન સુરનર નમે, સોવન સમ દેહ ॥

વિનિતા નગરીનો ધણી, કપી લાંછન જહ ॥ ૧ ॥

સિધારથ રાણી જનમીયો, રાય સંવરનો નંદ ॥

મનુષ્ય અઉઠસી દેહ માન, મુખ પૂનિમ ચંદ ॥ ૨ ॥

નવ લક્ષ ઢોડિ સાગર આંતર એ, ગણદર એકસો સોલ ॥

પંચાસ લક્ષ પુરવ આઉખું, જિન નમતાં રંગ રોલ. ॥ ૩ ॥

॥ અથ અભિનંદન જિન સ્તવન. ॥

૧ અંબા ખીરાજ છે ॥ એ દેશી ॥

અભિનંદન જીત રાજ્યા, ગુણ રાજ છે ॥

મારા પ્રભુની ત્રિજગ માંહિ ॥ ઠકુરાઈ છાજે છે ॥

દેવ ધણા મેલી એકઠા ॥ ગુણ જિનને સેવે અધિક ઉછાહિ ॥ ૧ ॥

સમવસરાગ દેવે રચ્યું ॥ ગુણ નિહાં બેડા શ્રી ભગવાન ॥ ઠંઠા ॥

બેડી આરદ પરખદા ॥ ગુણ ॥ દીએ દેસ ॥ જોજન માન.

॥ ૪૦ ॥ ૨ ॥

ક્રોધ માન માયા તજે ॥ ગુણ તમે વરજે વીકયા આર ॥ ઠંઠા ॥

નિંદા મ કરજે પારડી ॥ ગુણ વલી પરિહરજ્યો પરમાદ.

॥ ૪૦ ॥ ૩ ॥

શીયલ લલી પરેં પાલજ્યો ॥ ગુણ ॥

વલી દેજ્યો અઠલકદાન ॥ ૪૦ ॥

મુગતી તણાં સુખ પામશે ॥ ગુણ તુ મેલેશે દેવ વિમાન.

॥ ૪૦ ॥ ૪ ॥

જીવ દયા દીલમાં ધરો ॥ ગુણ ॥

જેથી લહીએ સુંદીર રૂપ ॥ ૪૦ ॥

ભગતી કરો ભગવંતની ॥ ગુણ જેમ તરીએ ભવજલ કુપ.

॥ ૪૦ ॥ ૫ ॥

માનવ ભવ સફલો થયો ॥ ગુણ ॥

મેં કીધો પ્રભુશું પ્રેમ ॥ ૪૦ ॥

નિત્યલાભ પંડિત વિનવે ॥ ગુણ ॥ હું પામ્યો શિવ સુખ

એમ ॥ ૪૦ ॥ ૬ ॥ ઈતિ ॥

॥ અથ સુમતિનાથ જિન ચૈત્યવંદન ॥

॥ સુમતી જિનેશ્વર પાંચમો, સાહિબ એ સાચો ॥

મેધરથ સુમંગલા નંદ, દેખી લવિ રાયો. ॥ ૧ ॥

ધનુષ્ય ત્રણસેં દેહ માન, વાન સોવન લહીયે ॥

ચાલીસ લક્ષ પુરવ આય, કૌચ લંચન કહીયે ॥ ૨ ॥

નેવુ સહસ ઠાડિ સાગર તણું એ, અંતર ગણુદર સત એક ॥

કૌસલ્યા નગરીનો રાજ્યો, જિન પ્રણમે ધરી ટેક ॥ ૩ ॥

॥ અથ શ્રી સુમતી જિન સ્તવન ॥

॥ મુજને હરી વાલા ॥ એ દેશી ॥

સંગ સુમતીની કીજીએ રે, વાધે જગ જસ વાસ રે ॥

ઓલગ કરતાં એહની રે, સદ્ગત ક્લે સહુ આસ ॥

જિનના ગુણ રૂડા, ગુણ રૂડારે સુગુણ પ્રધાન ॥ જિન૦ ॥

મુને વહાલા અમીય સમાન ॥ જિન૦ ॥ ૧ ॥

નંદન સુમંગલા માતનો રે, વદન પુનમનો ચંદરે ॥

ત્રણ ભૂવનમાં કિર્તિ જહની, ગાવે ચોસડ ઈંદ્ર ॥ જિન૦ ॥ ૨ ॥

૩૫ અનુપમ મુરતી નિરખો, ભક્તિ કરૂં મન રંગ રે ॥

પૂરવ પુન્ય પસાઉલે રે, મેં લાધ્યો પ્રભૂનો સંગ ॥ જિન૦ ॥ ૩ ॥

મહેર કરી મહારાજી રે, વિનતડી અવધાર રે ॥

સેવક જાણી આપણો રે, ભવ જલ પાર ઉતાર ॥ જિન૦ ॥ ૪ ॥

પ્રભાતે જીઠી કરીને, પ્રેમે પ્રણમું પાયા રે ॥

નિત્ય લાજ પંડિત વીનવે રે, પ્રભુગું લાગી માયા ॥ જિન૦ ॥ ૫ ॥

॥ અથ પદ્મપ્રભ જિન ચૈત્યવંદન ॥

॥ શ્રી પદ્મપ્રભ પૂજ્યેં, રકતપલ્લ સમ દેહ ॥

કૌસંખી નગરી ધણી, અઠીસેં ધનુષ્યની દેહ ॥ ૧ ॥

ધર રાય સુસીમા જનમીયો, ત્રીસ લક્ષ પૂરવ આય ॥

નવ સદ્ગુણ ઠાડિ સાગર તણું, અંતર કહે જિન રાય ॥ ૨ ॥

પદ્મ લંચન સોહે સદા, ગણુદર એકસો સાત ॥

જિન વિજય પ્રભૂ સેવતાં, નાસે સયલ મિથ્યાત ॥૩૧॥ ઇતિ ॥

॥ અથ શ્રી પદ્મપ્રભ જિન સ્તવન ॥

॥ હું તો ને ગોરી ઉતાવલો, નંદ લાલ રે ॥ એ દેશી ॥
 પદ્મપ્રભ શું જોલગડી ॥ સુખ દાયે રે ॥
 કરશું આણી નેહ કે ॥ મન હીત થાયે રે ॥
 રૂપ અનંત ગુણ સાયર ॥ સું ॥
 રક્તવરણ પ્રજા દેહ કે ॥ મં ॥ ૧
 બાણી પ્રભૂની સાંભલી ॥ સું ॥
 હિયડું થીતલ થાય કે ॥ મં ॥
 પર દરિસણના બોલડા ॥ સું ॥
 કહોને કેમ સોહાય કે ॥ મં ॥ ૨
 કાચ કથીરને કાણુ ગ્રહે ॥ સું ॥
 જણે કીધા મોતી ંહેપાર કે ॥ ગું ॥
 જોલ ખાવા મન કુણુ કરે ॥ સું ॥
 જ પામ્યા અમૃત સાર કે ॥ મં ॥ ૩
 જિનવર ફેરી ચાકરી ॥ સું ॥
 કરતાં જયજયકાર કે ॥ મં ॥
 અવિચલ સ્થાનક આપજ્યો ॥ સું ॥
 એમ કહું છું વારોવાર કે ॥ મં ॥ ૪ ॥
 પ્રેમ નજર મુજ ઉપરે ॥ સું ॥
 તમે ધરજ્યો ગરીબ નીવાજ કે ॥ મં ॥
 નિત્યલાભ કહે પ્રભૂ માહારા ॥ સું ॥
 તુમે ભકત વતસલ મહારાજ કે ॥ મં ॥ ૫ ॥ ઈતિ ॥
 ॥ અથ શ્રી સુપાસ જિન ચૈત્યવંદન ॥
 સુપાસ જિનવર સાતમે, કાયા કનક સમાણી ॥

પદ્મ નરેશ્વર પ્રથિવ નંદ, પૂજી લહો શિવ રાણી ॥ ૧ ॥

પંચાણુ ગણધર સુંદર, સ્વસ્તિક લંચન ઈસ ॥

ખસેં ધનુષ્ય ઢેહ જીવીત, લાખ પૂરવ વીસ ॥ ૨ ॥

નવસેં કાડિ સાગર આંતર એ, વાણારસીપૂર રાય ॥

જિન વિજય પ્રભુ નામથી, પાતિક દૂર પલાય ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥

॥ અથ શ્રી સુપાસ જિન સ્તવન ॥

॥ રાતડીઆં રમીને કિહાંથી આવીયા રે ॥ એ ઢેથી ॥

મુજ મન ભમરો પ્રભુ ગુણ કુલડેરે, રમણુ કરે દીન રાતરે;

મુણજ્યો સ્વામિ સુપાસ સોહામણારે, કર જોડી કહુ

વાત રે ॥ ૧ ॥

મનડું તે આઢે પ્રભુ મલવા બણી રે, પણ દીસે છે અં

તરાય રે ॥ જીવ પ્રમાદિ કર્મ તણે વશે રે, તો ઠમ મિજ

વું થાય રે ॥ મં ॥ ૨ ॥

લાખ ચોરાસી જીવાયોનીમાં રે, ભવ અટવી ગતી આર

રે ॥ કાલ અનાદિ અનંત ભમતાં થકાં રે, કિમહી ન આ

વે પાર રે ॥ મં ॥ ૩ ॥

અર્ધ જતાવો સાહિજ માહરા રે; જમ આવું તુમ પાયરે ॥

લાજ વધારો સેવક બણીને રે, ઘો દરીસન જિનરાય

રે ॥ મં ॥ ૪ ॥

મૂરતી તાહારી રૂપે રૂઆડી રે, અનુભવ પદ હાતાર રે ॥

નિત્યલાજ પ્રજુશું પ્રેમે વીનવે રે, તુમથી લહુ સુખ અ

પાર રે ॥ મં ॥ ૫ ॥ ઇતિ ॥

॥ અથ શ્રીચંદ્ર પ્રભુ જિન ચૈત્યવંદન ॥

॥ ચંદ્ર પ્રભુ જિન આઠમા, ચંદ્રજ સમ ઢેહ ॥

ચંદ્ર લંચન ચંદ્રાનના, પુરી અધિપતિ જેહ ॥ ૧ ॥

મહસેન સુલક્ષ્મણા; જાત ગાણું ગણુધાર ॥

દોઢસો ધનુષ માનદેહ, બોધ ખીજ દાતાર ॥ ૨ ॥

પુરવ દસ લાખ જીવીત આંતર એ, સાગરોપમ નેવુ દોડા

જિનવિજય કહે ધ્યાવતાં, લહીયે મનના દોડ ॥ ૩ ॥

॥ અથ શ્રીચંદ્રપ્રભ જિન સ્તવન ॥

॥ ગુજર દેશથી વ્યાપારી, ગુજરી આવી અમારે દેશ ॥

વારી વારી લોરે મા, માહારી ગુજરી. એદેશી

ચંદ્ર પ્રભુજીને વીનવુ, તાહારી ચાકરીએ મન મોહે ॥

વારી જવું લોરે માહારા જનજી ॥ મુરતી મોહન વેલડો

તાહરું રૂપ અનોપમ સોહે ॥ વા૦ ॥ ૧ ॥

મહીઅલમાં જોતાં થકાં, મેં દીઠા દેવ અનેક ॥ વા૦ ॥

મુગતી તણાં સુખ આપવા, પ્રભુ તુમ સમ નાવે એક

॥ વા૦ ॥ ૨ ॥

પ્રભુ સમરથ જાણીને જોલગે, પ્રભુ લાલચીઆ સો વાર ॥

વા૦ ॥ પ્રભુ પ્રેમ થયો તુમ ભગતી શું, પ્રભુ કરજ્યો સેવ

કની સાર ॥ વા૦ ॥ ૩ ॥

પ્રભુ જ્ઞાન દશા પરગટ થઈ, મુને મલીઓ પ્રભુનો સાથ

॥ વા૦ ॥ પ્રભુ સુખ સંપત્તિ આવી મલી, મુને ત્રુઠયા શ્રી

જગનાથ ॥ વા૦ ॥ ૪ ॥

પ્રભુ વલી વલી માંગુ એટલું, મુને દેજ્યો સમકીત ખાસ ॥

વા૦ ॥ નિત્ય લાલ પંડિત જિન તણા, ગુણુ ગાએ અધિ

ક જિલ્લાસ ॥ વા૦ ॥ ૫ ॥ ઇતિ ॥

॥ અથ શ્રી સુવિધિ નાથ જિન ચૈત્યવંદન ॥

॥ સુવિધી સુવિધી જીનેશરૂ, પૂજે મન આણી ॥

સુગ્રીવ રામા સુહામણો, વાણી અમીય સમાણી ॥ ૧ ॥

એકસો ધનુષ દેહ સુંદર, બેલાખ પૂરવ આય ॥

કાકંદી પુરવર ધણી, સ્વેત કમલ સમ કાય ॥ ૨ ॥

નવ કોડ સાગર આંતર એ, અડયાસી ગણધાર ॥

મગર લંચન મનમોહન, જિનવિજય સુખકાર ॥ ૩ ॥

॥ અથ શ્રી સુવિધીનાથ જિન સ્તવન ॥

॥ હવે ન જડું મહિ વેચવારે લોલ ॥ એ દેશી ॥

મુરતી સુવિધી જીવંદનીરે લોલ, મહિમાવંત પ્રધાન ॥

માહારા બહાલાજી હો, તમને અમારી વંદનારે લોલ ॥

નયન પાવન થયાં દેખતાંરે લોલ, ગુણ અનંત ભગવંત ॥

માહાં તમં ૧

રામા રાણીના નંદના રે લોલ, સાંભલ દીનાનાથ ॥ માં

પ્રેમધરી સેવા કરું રે લોલ, હવે ન છોડું સાથ ॥ માં તં ૨

સોના રૂપાના કુલનીરે લોલ, આંગી બનાવું સાર ॥ માં

નાય કર પ્રભુ આગતે રે લોલ, માદલ ને ધોકાર

માં ॥ તં ૩

અમનેશિવ સુખઆપજ્યો રે લોલ, શું કહું વારે વારા ॥ માં

આતમ અનુભવ ધ્યાનથી રે લોલ, લહીએ વંછીત સાર ॥

માં ॥ તાં ૪

મનના મનોરથ માહારારે લોલ, સફલ થયા સદુજ્યાજ ॥ માં

નિત્યલાલ પ્રભુ પદ સેવતાં રે લોલ, શિધ્યાં તે સધલાં

કાજ ॥ માં ॥ તાં ૫ ઇતિ ॥

॥ અથ શ્રી શીતલ જિન ચૈત્યવંદન ॥

શીતલ જિનેશર સેવતાં, હોએ શીતલ કાય ॥

દૂરરથ નંદા નંદનો, ભદ્રીલપૂરનો રાય ॥ ૧

નેવુ ધનુષની ઢેહ સોવન, શ્રી વચ્છ લાંછન પાય ॥
 એકાસી ગણ મંડણ, એક લાખ પૂરવ આય ॥ ૨
 એકસો સાગર લાખ સાઠ એ, છવીશ સહેસ વરશે ન્યુન;
 એક કોડિસાગર આંતર, જિન પૂજે ધરી મૌન ॥ ૩ ॥ ઈતિ
 ॥ અથશ્રી શીતલ જિન સ્તવન ॥

॥ સંસારી પ્રાણી રામ ભજે કાઠ જાણી ॥ એ દેશી ॥
 શીતલ જિનની સેવા કીજે, લીજે સંપત્તી સારી રે ॥
 દ્રવ્ય ભાવ જિન પૂજા કરતાં, નાસે દૂર ગતી વારી રે ॥
 સંસારી પ્રાણી દેવ પૂજે હીત જાણી ॥ ૧ ॥
 જ્ઞાન અનંતુ રૂપ અનંતુ, શક્તિ અનંતી કહીયે રે ॥
 લોકલોક તણા પરકાશી, તેની આણા વહિયે રે ॥ સં૦ ૨
 ભક્તિ પ્રભુની હથડે ધરતાં, ભવ ભવ પાતિક હરીએ રે ॥
 એહવો નિરયે અમારા મનમાં, પ્રભુ તારે તો તરીએ રે
 ॥ સં૦ ॥ ૩ ॥

કર જોડી મદ મત્સર મુકી, પ્રભુજીને શીર નામું રે ॥
 અનુભવ પદની લાલચ અમને, તે જિનવરથી પામું રે
 ॥ સં૦ ॥ ૪ ॥

સેવક જિપર કરણા કરજ્યો, વિનતડી ચિત્ત ધારી રે ॥
 કહે નિત્યલાભ પ્રભૂને પ્રણમી, દેજ્યો સેવ તુમારી રે ॥
 ॥ સં૦ ॥ ૫ ॥ ઈતિ ॥

॥ અથ શ્રી શ્રેયાંસ જિન ચૈત્ય વંદન ॥

શ્રી શ્રેયાંસ જિન વંદીયે, જસનહીં કોધ લગાર ॥
 વિશ્વ નરેશ્વર વિશ્વમાએ, ખડગી લાંચન સાર ॥ ૧ ॥
 એંસી ધનુષ ઢેહ આય; વરસ ચોરાસી લાખ ॥
 છોસેર ગણધર છાજતા, બોલે મધુરી ભાખ ॥ ૨ ॥

ચોપન સાગર આંતરૂં એ, શિંહ પુરી અવતાર ॥

હેમ વર્ણ હરખેં કરી, જિનને પાર ઊનાર ॥ ૩ ॥ ઈતિ ॥

॥ અથ શ્રી શ્રેઆંસ જિન સ્તવન ॥

॥ તુ કિહાં ગમતી રાતે રમવા રજની રે ॥ એ દેશી ॥

શ્રેઆંસ જિનેશ્વર દેવ નયણે નિરખ્યારે,

મુજ પાતીક નાહાં હેવ મનમાં હરખ્યા રે ॥

મેં કીધો પ્રભૂનો સંગ રૂપ નિહાલો રે,

હું તો રાખું જિન શું રંગ સગકીત અનુઆલી રે ॥ ૧

પ્રભુજ છે આતમ રામ ભવ દુઃખ ટાલે રે;

મુજ પૂરે વંછિત કામ શિવ સુખ આલે રે ॥

જને સેવે ચોસડ ઇંદ્ર બે કર જોડી રે,

મન પામે પરમાનંદ કર્મને તોડી રે ॥ ૨

પ્રભુની મહેર થકી મુજ આજ ભય સર્વ નાહા રે,

મુજ દૂર ગયાં દુઃખ આજ કર્મ જ માહાં રે ॥

નહી ઠાઈ દુનીઆમાંહી દેવજ એહવો રે,

નિત્યલાલ કહે જિતસાહ ભવિઅણુ સેવો રે ॥ ૩ ॥ ઈતિ ॥

॥ અથ શ્રી વાસુપુજ જિન ચૈત્યવંદન ॥

વાસુપૂજ્ય વાસવ નમે, થીતેર ધનુષનું માન ॥

વીક્રમ રંગ તનુ મહિષ અંક, ચંપાપુરી રાજન ॥ ૧

ત્રીસ સાગરોપમ આંતરૂં, જઆ રાણી જસ માત ॥

વસુપૂજ્ય સુત સુંદર, સેવે સુર નર પાય ॥ ૨

છાસડ ગણધર આજિખું એ, વરષ બહોતેર લાખ ॥

જિનવરની શુણે દેસના, મીઠી સાકર દ્રાખ ॥ ૩ ॥ ઈતિ

॥ અથ શ્રી વાસુપુજ જિન સ્તવન ॥

નહીં જાણે જે મુતાં તીર, ઈણી ઇણી વાટડીએ. એદેશી.

શ્રી વાસુપુજ્ય જિન રાજ, મનના મોહનીયા ॥
 પ્રભુ અમને ખુબ નિવાજ, જગના જીવનીયા ॥
 પ્રભુ ચંપા નયરીના રાય, મુજ મનમાં વસીયા ॥
 ભોરા સેવે સુરનર પાય, મુખડું જોઈ હસીયા ॥ ૧

મીઠી મુરતી અતિ સુખકાર, નામે રંગ રલીઆ ॥
 પ્રભુ જિવણુ પ્રાણુ આધાર, મનોરથ સર્વી ફલીયા ॥
 પ્રભુ જયાદેવીના નંદ, પુરણુ ગુણુ ભરીયા ॥
 જે સેવે પદ અરવિંદ, તે ભવ જલ તરીયા ॥ ૨

તમે કુંવર પણે મહારાજ, સંજમ શ્રી વરીયા ॥
 તમે તારણુ તરણુ જહાજ, અવિચલ પદ ધરીયા ॥
 તુમ રૂપ દેખી શીર તાજ, પાતિક સહુ ખરીયાં ॥
 તુમે પાવન કીધા આજ, મહારા સર્વી પરીયા ॥ ૩

તુમે ભકિત વત્સલ ભગવાન, કણ્ણા રસ ભરીયા ॥
 મુજ દેજ્યો અવિચલ સ્થાન, સેવે સુખ કરીયા ॥
 મુજ આજ ભલે સુવિહાણુ, મુજ નયણાં ઠરીયા ॥
 નિત્યલાભ કહે પરમાણુ, પ્રભુથી જય વરીયા ॥ ૪ ॥ ઈતિ

॥ અથ શ્રી વીમલનાથ જિન ચૈત્યવંદન ॥

વિમલ જિનેશ્વર તેરમો, તે રમો મુજ મન માંહ ॥
 સુઅર લાંછન નંદનો, સત્તાવન ગણધાર ॥ ૧
 સાઠ લાખ વર્ષ આવખુંજે, સાઠ ધનુષ શરીર ॥
 નવ સાગરોપમ આંતરૂ, મેરૂ પરે જિન ધીર ॥ ૨

॥ અથ શ્રી વીમલ જિન સ્તવન ॥

॥ સાંભલજે સજની ॥ એ દેથી ॥

વીમલ જિનેશ્વર સાહિબા, અરજસુણે એક મોરીજા ॥ સુખ
 સંપત્તિ આવી મલી, કરતાં સેવા તોરીજા ॥ સાંભલવી નતી ॥

કરમ તણે બલ ચ્યારે ગતીમાં, ભમ્યો અનંતી વારજી;
 એ સંસાર અસારમેં, પ્રભુ તુમ વિણ કુણ આધારજી. સાં ૨
 બાજ્ય અમારૂં જગીયું, પ્રભુને પાલવ વલગ્યાંજી;
 મુખે દેખી પ્રભુજી તણું, પાતિક કીધાં અલગાંજી. સાં ૩
 ખાહિર ઘટમાં પંથ ઘણા છે, તે મુજ દીલમાં નાવેજી;
 સાચો મારગ તું પ્રભૂજી, અમને તુરત ખતાવેજી. સાં ૪
 તેજ સ્વરૂપી તું નિકલંકી, અવિચલ લીલ વીલાસીજી;
 નિત્યલાલ પ્રભુ પ્રેમે ધ્યાતાં, કુમતી ગઈ સહુ નાશીજી. સાં ૫

॥ અથ શ્રી અનંત જિન ચૈત્યવંદન ॥

અનંત જિનવર ચૌદમા, દમે ઈંદ્રિય જેહ;
 પચાસ ધનુષ સોવન મય, સીચાણાકીત દેહ. ૧
 સીંહસેન સુજસા જાત, અયોધ્યા ઈશ;
 ત્રીસ લક્ષ વરસ આય, પંચાસ ગણ ઈશ. ૨
 ચાર સોગરોપમ આંતરૂએ, ગુણ ન લાભે અંત;
 જિન વિજય પ્રભુ નામથી, મોડે મોહ મહંત. ૩

॥ અથ શ્રી અનંત જિન સ્તવન ॥

॥ મોંને અંખા વહાલી જે ॥ એ દેશી ॥

શ્રી અનંત જિનેશ્વર સોહતાજે, ભવિયણનામન મોહતાજે;
 અલ્લ અરૂપી અનંતા જે, જ્ઞાન ગુણે જયવંતા જે. ૧
 ચોસઠ ઈંદ્ર સેવા કરે જે, સમકીતની સુધ્ધતા ધરે જે,
 નથણે અમીરસ સાંચરે જે, દુઃખ દોહગ દૂરે હરે જે. ૨
 એહવા જિનવર મલીયા જે, દહાડા અમારા વલીયા જે;
 મનવંછીત સહુ ફલીયા જે દોખી દુસ્મન ટલીયા જે. ૩
 સુજસા નંદ વાલહા જે, જીવદયા પ્રતિપાલાજે;
 પ્રજુનાં વયણ રસાલાંજે, સેવ કરો સુખાલાજે. ૪

હું છું પ્રભુનો રામીજો, ભાગ્ય દશા મુજ જગી જો;
 વીનતી કડ પાયે લામીજો, શીવ સુખ લેશું માગીજો. ૫
 પ્રિયલાભ કહે, શીરનામીજો, અમમાં શી છે ખામીજો;
 દીલ ન કરીયે સ્વામી જો, દીજ અવિચલ ધામી જો. ૫

॥ અથ શ્રી ધર્મનાથ જિન ચૈત્યવંદન ॥

ધર્મનાથ ભાવે નમો, રતનપુર અવતાર;
 પીસ્તાલીશ ધનુષ દેહમાન, ત્રેતાલીસ ગણધાર. ૧
 ભાનુ રાય સુવ્રતા નંદ, આયુ વરસ દસ લાખ;
 વજ્ર લંછન સોવન તનું, સરણે મુજ રાખ. ૨
 ત્રાણ સાગરોપમ આંતર એ, પુણ્ડ્રપદ્ય ન્યુન;
 માંગો રિધિ જિનવર તણી, પાયો પુરવ પુન્ય. ૩

॥ અથ શ્રી ધર્મ નાથ જિન સ્તવન ॥

॥ પ્રણમું ગીરજરે નંદન ॥ એ દેશી ॥

ધર્મ જિનેશર સ્વામીજી, ળાલોજી જીવન પ્રાણ;
 હરખ ધણો મનમાં ધરી, થુણથું ગુણમણી ખાણ. ૧
 પ્રભુજી સાહિબ જગતના, રહિત અદારહ દોષ;
 દુષણ કોઈ ન દેખીયેં, નહીં વલગ્યા રાગને શેશ. ૨
 ગુણ એકત્રીસ સોહામણ, સિધ્ધ સ્વરૂપી જાણ.
 ચોત્રીસ અતિસયના ધણી, પાત્રીસ ગુણ વલી વાણ. ૩
 દુરગતિ પડતાં પ્રાણીયાં, શરણાગત સાધાર;
 ભાવ ધરી જે પુજશે, તે તરશે ભવ પાર ૪
 હું છું સેવક તાહરો, મહિર નજર પ્રભુ રાખ;
 નિત્યલાભ કહે કર જોડીને, મુજને શરણે રાખ. ૫

॥ અથ શ્રી શાંતિનાથ જિન ચૈત્યવંદન ॥

શાંતિ જિનેશર સોલમાં, આલીસ ધનુષ દેહ;

વિશ્વસેન અચીરા નંદ, સાહિબ ગુણુ ગેહ. ૧

બાપ વરસ પ્રભુ આઉપુ, ગજપુરનો ધર;
અર્થ પદ્યોપમ આંતર, ગણધર છત્રીસ. ૨

કુંદન મય મૃગ લંચન એ, પંચમ ચક્રી જેહ;
રોગ સોગ લય ઉપસમે, જિન ભજતાં ધરો નેહ. ૩

॥ અથ શ્રી શાંતિનાથજિન સ્તવન ॥

। વીણુ મ વાઈશ રે હો વીડલીઆ દાણી ॥ એ દેશી ॥
મીઠી લાગેરે પ્રભુજી તાહારી વાણી, શાંતી કરણુ શ્રી શાંતિ
જિનેશ્વર; નામ અવલ ગુણુ ખાણી. મી૦

વિશ્વસેન કુલ મંડણુ પ્રભુજી, માતા અચીરા રાણી. મી૦ ૧

ગરભ થકી જેણે ગજપુર નયરે, મહિરખણી મન આણી; મ૦

મારી નીવારી કણ્ણા કીધી, ભવિક જીવ હિત જાણી. મ૦ ૨

સજ્જલ સરોવર સુકી ચાતક, ચાહે જલધર પાણી; મી૦

તિમ મનમહારે પ્રભુજી સાથે, ભગતી પ્રીત બંધાણી. મી૦ ૩

દીપક તેલ મિલ્યો જભ વાંટો, જભ સાકર દુધ સમાણી; મી૦

હિયડાથી પ્રભુને ન વીસાર, સાચી નેહ નીસાણી. મી૦ ૪

તીન છત્ર તુજ શીરપર ગાજે, તું પ્રભુ કેવલ નાણી; મી૦

નિત્ય લાભ કહે પ્રભુશિવ પદ દીજે, સેવક સુજ પીછાણી; મી. ૫

॥ અથ શ્રી કુંથુનાથ જિન ચૈત્યવંદન ॥

સત્તરમા કુંથુ જીવંદને, સેવો મન રંગે;

પાંત્રીસ ધનુષ સોવન રંગ, છાગ લંચન અંજે. ૬

હત્થીણા જિર સુર નરપતી, શ્રી રાણી નંદ;

પા પદ્યોપમ આંતર, ઠોડિ સહસ વરશે ન્યુન. ૨

પંચાણું સહસ વરશ આઉપુંએ, ગણધર પાંત્રીસ;

જિન વિજય કહે દીજીયે, સઃસય સુખ જગદીસ. ૩

॥ અથ શ્રી કુંજુનાથ જિન સ્તવન ॥

॥ મુખને મરકલડે ॥ એ દેશી ॥

કુંજુનાથ તણી ખલી હારી જી, બહાં જિન ભાંમણે;
એમ બોલે અમરની નારીજી; જાં જિન પુજવા ચાલે
જઘણે જી, જાં જેમ આપણે પાવન થઈયે જી. જાં ૧
પ્રભુમુરતીમોહનગારીજીજાંભવિઅણુનેખહુહિતકારીજી.જા.
રૂપેમોહ્યાસુરનરભૂપજી,જાંપ્રજીજીનીજયોતીઅનુપજી.જાં
પ્રભુ સમોવસરણમાં મોહજી, જાં ખાર ગુણે અશોક વૃક્ષ
સોહજી. જાં

કુલ વૃષ્ટી ઢીંચણુ સમ છાજેજી, જાં વાણી મધુર ધ્વની
ગાજે જી. જાં ૩

સુરચાંમરવીજાંજોપેજી,જાંમણીમયસિંહાસનઓપેજી;જાં
ભામંડલ તેજ રાજેજી;જાંદેવ દુંદુભીગગને વાજેજી. જાં
શ્રીર ઇત્ર અનોપમ બહુજી, જાં ગુણ પ્રજ્ઞના અનંત
વખાણું જી. જાં

નિત્યલાભ એણીપરેં બોલે જી, જાં નહીં દોષ જીતજી
ની તોલે જી. જાં ૫

॥ અથ શ્રી અરનાથ જિન ચૈત્યવંદન ॥

અઢારમા અર નામથી, સુખ લઈએ અનંત;
ગજપુર સુદર્શણુ રાય, દેવી જાત મહંત. ૧
તેત્રીસ ગણધર ત્રીસ ધનુષ, દેહ સોવન વાન;
ચોરાસી સહસ વરસ તણું, જસ જીવીત માન. ૨
ઢાડીસ વરસ આંતરૂ એ, નંદાવ્રત લાંછીત દેહ;
જિન વિજય કહે વાલમા, તુજ સાથે મુજ નેહ. ૩

॥ અથ શ્રી અરનાથ જિન સ્તવન ॥

સોનલા રે ઢેરો વાવ રૂપલાનાં પગથાલીઆ રે. એ દેશી.
 સુણુઓરે શ્રી અરનાથ, વીનતી કડંએક માહરી રે;
 તુજ ગુણુરે અનંત અપાર, મોહન મુરતી તાહરી રે. ૧
 મુજરો રે અમારો આજ, પ્રભુજી હરખે લીજીયે રે;
 મન શુરે આણી નેહ, અમને કરણા કીજીયે રે. ૨
 ની:રાગી રે તું ભગવંત, હું રાગી બિનજી તણો રે;
 આઓરે પ્રભુને પાસ, મનમાં હરખ ધરી ધણો રે. ૩
 ભમે બે બે રે દીન દયાલ, સેવક સાચા બણુબે રે;
 મુજ દેવોરે તુમ પાયસેવ, પ્રભુજી દીલમાં આણુઓરે. ૪
 બે પ્રભુ શું રે રાખે પ્રીત, જનમ કૃતારથ તેહના રે;
 પ્રભુની રે કરતા સેવ, પાતીક નાસે દેહના રે. ૫
 પ્રભુ બેતાં રે ફલીઓ આજ, સુરતરૂ મુજ ધર આંગણુ રે;
 કર બેડી રે કહે નિત્યલાભ, બજિં જિનને લામણુ રે. ૬

॥ અથ શ્રી મહી જિન ચૈત્યવંદન ॥

મોહ મહાભદ્ર જિપતો, મીથીલા પુરી ઈથ;
 પંચાવન સહસ વર્ષ આઉપું, ગણુધર અઠાવીસ. ૧
 કુંભરાય પ્રભાવતી, નંદન મદલી જિનંદ;
 નીલરીંગ પચવીસ ધનુષ, દેહ માન દીનંદ. ૨
 ચૌપન લાખ વર્ષ આંતરૂ એ, કલસાંકીત દેહ;
 જિન વિજય કહે સેવતાં, નવનિધી આપે એહ. ૩

॥ અથ શ્રી મહી જિન સ્તવન. ॥

વંદારે વનના ચોકમાં ॥ એ દેશી ॥

માનવ ભવમાં પુરણુભાગ્યે, મેં તો જિનવારજી ને દીઠા બે;
 સફલ થયો દિન આજનો, પ્રભુ અમૃતથી અતી મીઠા બે.

મહાલી જિનેશર ક્વામી.૧ હું તો મહાલીએ અંતર જામીને
 વાંછીત સુર વર સારીખો; મેં તો પુન્યે સવ પામીને. મં ૨
 જ્યે મીત્ર પૂરવ ભવના હતા, તેહને પ્રભુજી પ્રતિષોધી ને
 કંઈણા આણી સાહિબા, પહુચાકયા સિવપુર સુધીને. મં ૩
 ગુણ તુમારા સાંભલી, મુજ મનકું ભગતી ભીન્યું ને;
 રાત દિવસ ભમતો ભમે, ભમરો જમ કમલેલીનો ને. મં ૪
 પ્રભુજીનાં ગુણ ગાવતાં, હિયડામાં થાય સુખ સાતા ને;
 નિત્ય લાભ કહે હરખેકરી, હમે જિનવરશું રંગરાતાને. મં ૫

॥ અથ શ્રી મુનીસુવ્રત જિન ચૈત્યવંદન

મુનીસુવ્રત જિન વીસમો, વીસ ધનુષ જસ કાય;
 સુમીત્ર રાય પદમા માત, ત્રીસ શહસ વર્ષ આય. ૧
 શામ વરણ કાષ્ઠ્ય અંક, અંતર વરસ છ લાખ, ૦
 રાજ ગ્રહનો ઠાકુર જયયો, અદાર ગણકુર દાખ. ૨
 જ્યોલગ કીજે તાહરીએ, સેવિત અમર નરીંદ;
 જિન વિજય કહે સાહિબા, ટાલો ભવ ભય કંદ. ૩

॥ અથ શ્રી મુનીસુવ્રત જિન સ્તવન ॥

વંદારે વનમાં વીણવજ્રડે, ગોપી વિહવલ કીધી રે. જ્યે દેશી.
 આણુંદ મંગલમાં જીવ રહીયે, તુષ્ણા તરણી નિવારીરે;
 મોહ રાજની સેન્યા જીતો, આતમ તત્વ વિચારીરે. આ ૦ ૧
 મન ઘોડાને વથ કરી ખાંધો, જ્ઞાનની દોદ્દારી આણી રે;
 ગારવ સદય નિદાન મ રાખો, સાંભલી જિનવર વાણીરે. આર
 ભાવ ભગતીશું દ્રઢતા આણી, જિનવર પૂજ કીજે રે;
 કર્મ તણી તે કાસલ ટાલે, પાપ મેવાસી ધુજે રે. આ ૦ ૩
 મુનીસુવ્રત જિનશું સંધ કરીએ, રહીએ સહજ સ્વભાવેરે;
 નામથકી અવિચલ પદલહીયે, નિત્યલાભએ મગુસુગાવેરે આ ૦

॥ અથ શ્રી નમિનાથ જિન ચૈત્યવંદન ॥

નમીનાથ એકવીસમો, નિલુધ્પલ લંચ્છન;
મથીલા નયરી વીજ અ રાય, વીપ્રાનો નંદન. ૧
સત્તર ગણધર પંદર ધતુષ, રૂપ સોવન વાન;
દસ સહસ વર્ષ આંતરૂએ, આપે ધનની દોડ;
જિન વિજય નિત્ય નિત્ય નમે, ભાવે યે કર બેડ. ૩

॥ અથ શ્રી નમિનાથ જિન સ્તવન ॥

॥ ગરબો દોણે દોરાંયો કે નંદજીના લાલરે ॥ એ દેવી
નમિનાથ જિનેશ્વર વંદો કે, દીલમાં આણીરે; એતો વ
પ્રારાણીનો નંદો કે, ગુણ મણી ખાણી રે. એ તો વિજય
નૃપતી કુલ ચંદા કે, દીં એને દીઠે પરમાનંદાકે, ગું ૧
એતો સોવન વરણ સોહાયાકે, દીં એણે મેલી સંસારની
માયા કે; ગું એ તો વિતરાગ નામ કહાયાકે, દીં એ તો
મુમતી મંદીરમાં ગવાયા કે, ગું ૨
હું તો ભકિત કરું ભલ ભાવે કે, દીં જેમ જરણ મરણ ભ
ય નાવે કે ગું ધરે મંગલ માલા આવે કે, દીં મુજ મન
હું આણુંદ પાવે કે. ગું ૩
પ્રભુ મુરતી મુજને પ્યારી કે, દીં ભવિઆણને મોહન
ગારી કે; ગું ગુણ ગાવે સુર નર નારી કે, દીં પ્રભુ આ
પે સંપત્તિ સારી કે, ગું ૪
પ્રભુજી તુમે સેવક તારો કે, દીં મુજ આગમન નિવા
યો કે ગું મુજ વીનતડી અવધારો કે. દીં ૫

॥ અથ શ્રી નેમનાથજિન ચૈત્યવંદન ॥

ખાલ પ્રહાર્યારી સદા, સોરીપુર અવતા
સમુદ્ર વિજય કુલ ચંદલો, હાર. ૧

અગ્યાર ગણધર જહને, શંખ લંછન ઉદાર;
સહસ વરસનું આઉખું, શામ વરણ તનુ સાર. ૨
ચૌરાસી સહસ વર્ષ આંતરૂ એ, દસ ધનુષ ઉંચી કાય;
રાજુદ વર નેમજી તણાં, જિન વિજય ગુણ ગાય. ૩

॥ અથ શ્રી નેમનાથજિન સ્તવન ॥

॥ મેંદી રાજલી ॥ એ દેશી ॥ ॥

નેમ જિનેશ્વર ગાયવા મુજ મનકું હરખિત થાય;
સાહિબ સાંભલો.

નયરી સોરીપુર દીપતો, સીવા દેવી પ્રભુની માય. સાં ૧
સમુદ્ર વિજય કુલચંદલો, એતો જદવ વંશ સોહાય; સાં
શામ વરણ સોહામણા, દસ ધનુષ તણી છે કાય. સાં ૨
બાલ બ્રહ્મચારી જણીયે, એક સહસ વરસનું આય; સાં
શંખ લંછન હરખી કરી, સોહે છે પ્રભુને પાય. સાં ૩
ખીજમત કરીયે ખાંતથું, નિજ આતમને સુખદાય; સાં
ધ્યાન ધરૂં પ્રભુજી તણું, મુજ પાતિક દૂર પુલાય. સાં ૪
લવિયણુ સેવો ભાવથું, એતો બાવીસમો જિનરાય ॥ સાં
નામે નવ નિધ સંપન્ન, નિત્યલાભ પ્રભુ ગુણ ગાય. સાં ૫

॥ અથ શ્રી પાર્શ્વનાથ જિન ચૈત્યવંદન ॥

પુરીયા પાસજી, વાણુરસી રાય;
મરકત રંગ નાગ અંક, નવ કર જસ કાય. ૧
એકસો વરસનું આઉખું, દસ ગણધર વિખ્યાત;
અસ્વસેન નરપતિ નંદ, વામા જસ માત. ૨
અઢીસેં વરસ આંતરૂ એ, શીવ સુખ આપે એહ;
જગજીવન જિનજી તણા, ચરણ ભજે ધરી નેહ. ૩

૧ પાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન ॥

હું આણી ઠેરાજ ગરાસીયારેલો એ દેખી

હણ પાસ કે, વીનતી સાંભલો રે લો;

કરું સુવિદ્યાસ કે, મુકી આમલો રે લો;

નજી તુમ દરિયાણે કાજ કે, જીવડો ટલવલે રે લો;

નજી મેહેર કરીને મહારાજ કે, આશા સવી ફલે રે લો. ૧

નજી મન ભમરો લલચાયક, પ્રભુની જોલગે રે લો,

નજી જમ તેમ મેલો થાયક, તે કરજ્યો વજ્રે રે લો;

નજી દુર થકી પણ નેહ કે, સાચા માનજ્યો રે લો;

જી તુમથી લહુ ગુણ ગેહકે, અમૃત પાનજ્યો રે લો. ૩

૫૦ ખાંધ્યા પ્રેમકે, તે ઠેમ વિસરે રેલો;

૧ નેમકે, પ્રભૂથી દીલ ઠરે રેલો;

૧૫૩ રૂપકે, અનુભવ સાંભલે રે લો;

૧૫૪ જીવોતી અનુપકે, ચિંત્યા રૂપ

નજી એહું ભોજન ખાયકે, મીઠાઠ લાલચે

નજી આતમને હિત થાય કે, પ્રભુના ગુણ

નજી કરમ તણાં ખલ જોર કે, તેહથી તાર

નજી સમકિનાં તે ચોરકે, તેહને વાગીએ

જિનજી નિજ સેવક જાણીને, મુગતી

જેનજી કરુણા રસ આણીનેકે, મનમાં

જેનજી વાયક સહજ સુંદરનો, સેવક એમ

જી પડિત શ્રી નિત્ય લાભકે, પ્રભુ

॥ અશ્રી મહાવીર

મરીગે

મુત સિદ્ધારથ રાયનો; વૃદ્ધમાન અભિધાન
સિંહ લંચન સોવન મય, સાત હાથનું
વરસ ચોરાસી સહસ આંતર એ, બહોતેર
ત્રીસલા નંદન જિન ભેટતાં, દિન દિન દોલત

॥ અથ શ્રી મહાવીર જિન સ્તવન ॥

॥ આણાં મોકલ રે મોરાર ॥ એ દેશી ॥

વીર જિનેશ્વર વાલહોજી, આતમનો આધાર;
મુખ જોતાં મનમાહર જી, પામ્યું હરખ અપારકે,
વીનતી સાંભલજે જિન રાય
મુરતી અતિ રલીઆમણી જી, રૂપતણો ભંડાર:
પ્રેમ નજર મુજ ઉપરે જી, ધરજ્યો જગદા
તુમશું ખાંધી પ્રીતડીજી, તું મુજ સુખનો
રાત્રિ નવો વીસરે જી, જપું તુમાર નામ કે.

દીજીયે જી, કીજીયે ઉપગાર.

તું કહું જી, તું મુજ તારણહારકે. વીં ૪
પ્રીતીએ જી, સુરત રહી ચોમાસ;
જાતણા જી, પોતી મનની આશ કે. વીં ૫
અચલ ગચ્છ શીણુગાર;
જી, નિત્યસાભ જયજયકાર. વીં ૬

